

Die man as eggenoot

Die Bybel noem die man die hoof van sy vrou. Die woord hoof spreek van gesag en verantwoordelikheid. In die huwelik het God die man gesag oor sy vrou gegee. Hoe moet ons dit verstaan? Beteken dit dat die man op sy eie kan besluit wat hy nodig ag en wat hy wil doen? Is daar dan nog wel ruimte vir die eie gevoelens en wil van die vrou?

Selfopofferende liefde

Wat noem Efesiërs 5 as die basiese roeping van die man teenoor sy vrou? Nie om oor haar te regeer nie, maar om haar lief te hê. *“Manne, julle moet jul eie vroue liefhê.”* In daardie gedeelte herhaal Paulus dit drie keer. Die hoofskap van die man impliseer inderdaad leierskap en gesag, maar dit moet deur die liefde gekenmerk word. Paulus gebruik twee vergelykings om die man se liefdevolle sorg vir sy vrou te illustreer. Eerstens moet die man sy vrou liefhê soos Christus sy gemeente liefgehad het (5:25-27). Tweedens moet die man sy vrou liefhê soos hy homself liefhet (5:28,29).

Christus word as model aan die mans voorgelê. As man moet ek sy liefde weerspieël. 'n Baie moeilike saak. Probeer maar om soos Christus vir jou vrou te wees. Die hoogste standaard van die liefde word ons voorgelê. Paulus gebruik vyf werkwoorde om die liefde van Christus vir sy kerk te teken. Christus het sy gemeente liefgehad. Hy het Homself vir haar oorgegee. Hy wil haar heilig. Hy wil haar reinig. Hy wil haar in heerlijkheid voor Hom stel.

Liefde is dus: myself oorgee soos Christus. Ek is bereid om baie vir my maat op te offer. My tyd, my geld, my sport, my vriende, my stokperdjies, ja, my lewe. Ek is daar tot haar beskikking. Dit beteken nie dat ek myself heeltemal wegsyfer nie. Dat ek altyd die wil van my maat doen nie. Dit beteken nie dat wat ek dink, wil of voel nie meer belangrik is nie. In so 'n geval sou my maat niks aan my hê nie. Ek sou dan 'n slaaf wees en nie 'n liefdevolle hoof nie. As man moet ek juis met my gawes, as leier, volkome aan my vrou diensbaar wees. Liefde is myself oorgee soos Christus.

Waarom het Christus Homself vir sy gemeente oorgegee? Omdat sy so aantreklik was? Nee, maar juis om haar aantreklik te maak. *“Om dit te heilig, nadat Hy dit gereinig het, sodat Hy die gemeente voor Hom kon stel, verheerlik, sonder vlek of rimpel of iets dergelyks.”* Die Here wil iets spesiaal van ons maak, 'n koninklike priesterskap, 'n heilige volk. Hy wil ons voor Hom kan stel, sonder gebrek, 'n mooi bruid waarop Hy trots kan wees. Hy kan nie wag om haar voor Hom te stel in volle glorie nie.

So moet dan ook die man vir sy vrou wees. As hoof van my vrou wil ek nie haar gevoelens en wil versmoor nie. Ek wil nie haar ontwikkeling in die pad staan nie. Inteendeel. Ek wil juis alles doen om haar te bevry van die dinge wat haar minder gaaf maak. Ek wil haar help om haar volle potensiaal te bereik in diens van God en die naaste. Ek wil sien dat sy blom, dat sy gelukkig en mooi is, 'n vrou waarop God en mens trots kan wees.

Dikwels ontvang mans die vrou wat hulle self gemaak het. Ek kan in 'n sekere mate my vrou maak of breek. Ek kan haar mooi en gelukkig maak, maar ook lelik en ongelukkig. As ek my vrou voortdurend as minderwaardig behandel dan sal sy uiteindelik haarself ook as minderwaardig beskou en gedra. As jy gereeld genoeg sê: jy kan niks en jy is niks nie, dan sal jy sien dat sy met die tyd inderdaad ook amper niks kan doen nie. As ek haar egter positief bly benader en bemoedig, sal sy juis groei en bloei. As ek haar soos 'n koningin behandel dan sal sy soos 'n koningin wees.

In die huwelik gaan dinge dikwels verkeerd vanweë die selfsugtigheid van een of beide eggenotes. Hulle soek dan hul eie persoonlike geluk en bevrediging. So 'n huwelik sal uiteindelik baie onbevredigend wees. Die geheim van 'n goeie huwelik is immers om in selfopofferende liefde die geluk van jou huweliksmaat te soek. Deur te gee, te gee, en nogmaals te gee ontvang 'n mens meestal ook baie terug. Maar deur te eis, deur te staan op eie regte, bly 'n mens uiteindelik onbevredig.

So gaan dit met die man wat outoritêr optree en sy vrou op 'n harde en ongevoelige manier regeer. Daar is geen ware liefde nie. Gehoorsaamheid word geëis. Die vrou word misbruik en verneder. Sy word verhinder om te groei na 'n gelukkige en volkome mens. Dit het niks te doen met die hoofskap van die man waaroor die Bybel spreek nie. Dit is eerder 'n vloek as gevolg van die sonde. Wil jy, man, hê dat jou vrou aan jou onderdanig is soos die gemeente aan Christus? Dan moet jy haar liefhê met 'n selfopofferende liefde soos Christus sy gemeente liefgehad het.

Dis 'n natuurlike verskynsel dat mense hulself liefhet. Behalwe enkele uitsonderings, probeer ons almal die beste vir onself te soek. Dieselfde houding moet ek teenoor my vrou hê. Sy is immers 'n deel van my, vlees van my vlees. Na my huwelik met haar is ons nie meer twee nie, maar een. Paulus skrywe: *“wie sy vrou liefhet, het homself lief; want niemand het ooit sy eie vlees gehaat nie, maar hy voed en koester dit, net soos die Here die gemeente.”* Is dit wat ek met my wederhelf doen sodat sy haar gelukkig kan voel en kan blom?

Met begrip

Petrus roep ons op om verstandig met ons vroue te lewe en aan hulle eer te bewys (1 Petrus 3:7). Manne moet begrip en eerbied vir hul vroue toon. Petrus praat letterlik van kennis. Ek moet my vrou goed ken en volgens die kennis optree. Ken ek my vrou werklik? Ook haar “verborge mens”? Dit kom nie vanself nie. Daarvoor moet ek wel aandag vir haar hê, 'n oop hart, oop oë en oop ore.

Soms gebeur dit dat die man nie eers weet dat sy vrou haar ongelukkig voel nie en as hy dit wel verneem dan verstaan hy niks daarvan nie. Hy sorg tog goed vir haar. Materieel gesien ly sy geen gebrek nie. Inteendeel. Waarom dan die ongelukkigheid? Miskien is die man amper nooit by die huis nie. Hy is dan besig met sy werk, vir die amp of met sy stokperdjies. Of hy trek hom gewoon terug op homself. Miskien is hy wel by die huis maar praat hy nie werklik met sy vrou nie, of dit nou gaan oor persoonlike dinge of oor dinge van gemeenskaplike belang, soos die opvoeding van die kinders. Hy is dan wel fisies aanwesig, maar staan emosioneel op 'n afstand. Sy vrou is eensaam en ongelukkig omdat sy die gevoel het dat haar man nie werklik belang in haar stel nie, haar in haar diepste gevoelens nie ken nie en daarom ook nie met haar gevoelens rekening hou nie.

Niemand wil graag misverstaan word nie. Dis een van ons mees ellendige ervarings. Die vrou wie se man weet wanneer om sy arm om sy vrou te slaan en eenvoudigweg by haar te gaan sit, sal ongetwyfeld voel dat sy verstaan word. Soms is dit die mees verstandige en taktvolle ding om te doen. Daarvoor is ware liefde nodig, aandag en tyd vir mekaar. Die liefde wat werklik belangstel in die ander maak immers fyngvoelig. Sonder woorde voel jy dan aan hoe jou maat haar voel en wat van jou op daardie oomblik verwag word.

Net wanneer ek my vrou werklik ken, ook haar innerlike gevoelens, kan ek haar begryp en waardeer. Sy is kind van God met haar eie gawes en swakhede. Sy is soos ek 'n persoon wat daagliks stry teen die swakheid van haar geloof en die sondige begeertes van haar vlees. Ek is deur God aangestel om haar daarin te help en aan te vul. Om dit wat goed is te versterk. Hoe dikwels prys ek haar vir wie sy is en wat sy doen? Ook om haar te help om haar swakhede te oorwin. Christenmense soek immers soos Christus die volmaking van hul vrouens, dat hulle hul volle potensiaal bereik in diens van God en die naaste? Dat hulle mooi en gelukkig kan wees?

Die man wat geroep is om leiding te gee, doen daar verstandig aan om in alle opsigte met sy vrou rekening te hou. Sy is vir jou 'n gawe van God, die hulp wat jy nodig het. Sy het oë wat dinge sien wat jy nie sien nie, 'n verstand wat informasie vanuit 'n ander perspektief verwerk, 'n hart wat dinge aanvoel wat jy nie aanvoel nie en 'n persoonlikheid met sterktes wat jou swakhede kan neutraliseer. Dit 'n ingeboude beskerming en hulp vir jou. Daarom, ken haar in alles wat jy doen en

besluit. Skakel haar volledig in wanneer jy leiding gee aan jou gesin en huishouding. Doen dinge saam. Luister met 'n oop gemoed na haar voorstelle of opbouende kritiek.

Dit kan jou behoed vir dwase en skadelike besluite. Laat jou vrou so wees wat God wil hê dat sy sal wees: 'n hulp wat by jou pas. Alleen so kan jy wees wat jy behoort te wees: 'n hoof wat liefdevolle en wyse leiding gee.

C Kleijn

© 2013

www.christelikebiblioteek.co.za